

Frederiksbærg de i § 2 af Lov af 23de Decem-ber 1861 ommeldte Rigningskommissioner, om faadanne findes, og ellers Kommunalbestyrrelserne.

Rigningen gjælder for hele Finantsaaret 1865—66, saaledes at Skatten helt bliver at udrede, ogsaa naar den Skattepligtige i Nærets Bøh bøer, opgiver sit Bo eller forlader Kommunen. Skatten forfalder til Betaling for Skattehyberne eller deres Bo eller Arvinger den 30te Juni og den 31te December 1865, hver Gang med det Halve; den opkræves og om fornødent inddrives efter de samme Regler, som gjælde for de Afgifter til Kommunen, der lignedes paa Formue og Velighed.

vedtoges eenstemmig med 84 Stemmer.

Det næste Affnit, der fattes under Forhandling, omfattede Lovudkastets §§ 6—9 med de dertil under Nr. 18—25 i Betænkningen stillede Endringsforslag og det i Tidenden, Sp. 2729—30 under Nr. 1 opførte Endringsforslag, samt endvidere Endringsforslagene under Nr. 26 og 27 om Indsættelsen af 2 nye Paragrapher i Lovudkastet efter den nuværende § 9 med det i Tidenden, Sp. 2730 under Nr. 2 opførte Underendringsforslag til Udvalgets Endringsforslag under Nr. 26.

Formanden: Med Hensyn til Affstemningen skal jeg bemærke, at det Endringsforslag, der af flere Medlemmer er stillet til Lovudkastets § 9, vil blive affstemt for Udvalgets Endringsforslag til samme Paragraph, og forsaavidt førstnævnte Endringsforslag maatte blive vedtaget, vil Udvalgets Endringsforslag til § 9 bortfalde. — Forhandlingen over dette Affnit er aabnet, den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Det Forslag, som Udvalget har stillet under Nr. 18 til Lovudkastets § 6, tilsigter en Forandring i de Bestemmelser, som ere gjældende for indværende

Naars Krigsskat, og som ogsaa ere foreslaaede i det forelagte Lovudkast. Disse Forandringer have været Gjenstand for en meget usig Dervedeelse i Udvalget, idet dette fuldkommen har anerkjendt de mange Grunde, der kunne tale for at beholde de Bestemmelser, der staae i Lovudkastets § 6, ifølge hvilke en Mand, som boer i en Commune og eier en Eiendom i en anden Commune, i den førstnævnte Commune kun udreder i Skat Halvdelen af den Indtægt, som han har havt af denne Eiendom. Man maatte nemlig erkjende, at det egentlig nærmest var i Overeensstemmelse med de Grundsaetninger, som ellers væsentlig maae gjøres gjældende for en Bestatning, der endogsaa væsentligst er af communal Art, at der lægges særlig Vægt paa, hvor en Mand boer, saa at altsaa, for at nævne et Exempel, en Mand, der eier en betydelig Eiendom i en Commune, og boer i en anden Commune, i den førstnævnte Commune skal svare i Skat Halvdelen af Indtægten af denne Eiendom, men derimod i den Commune, hvor han boer og hvor han nyder Godt af alle de communale Goder, skal udrede Skat af den anden Halvdeel. Dette er vistnok nærmest i Overeensstemmelse med, hvad der maa siges at gjælde efter de Regler, der ere opstillede for den communale Bestatning, men Udvalgets Fleertal har dog meent, at det vilde være nødvendigt, i nærværende Tilfælde at afvige Noget deraf. Grunden hertil er den, at den hele Skattelov hviler paa Contingenternes Fordeling, og ved Contingenternes Fordeling er der taget særdeles væsentlig Hensyn til de faste Eiendomme saavel i Kjøbstæderne som paa Landet. Naar nu en Commune var i det Tilfælde, at een eller flere af de største Eiendomsbesiddere i Kommunen ikke boede der, men i en anden Commune, vilde altsaa Kommunen kun oppebære i Krigsskat Halvdelen af disse Indtægter; men da denne har faaet sit Paalæg efter hele Hartkornet eller hele Assurancesummen, vilde altsaa Følgen blive, at andre Skattepligtige i Kommunen kom til at betale den anden Halvdeel. Derfor er Udvalgets Fleer-